

Клімат майбутнього без загрози для життя!

Українська кліматична мережа: www.ucn.org.ua
тел: (044) 238-62-60 тел./факс: (044) 238-62-59
01032, м.Київ, а/с 306

№ 40-17

від 17.10.17

Віце-Прем'єр-Міністру України
Міністру регіонального розвитку,
будівництва та житлово-
комунального господарства
Зубку Г.Г.

Копія:
Заступнику Міністра
регіонального розвитку
Кругляку Е.Б.

Коментарі Української кліматичної мережі до проекту Закону України “Про енергоефективність”

Шановний Геннадію Григоровичу,

Експерти громадських організацій, що входять до складу Української кліматичної мережі, розглянули проект Закону України “Про енергетичну ефективність”, опублікованого на сайті Міністерства регіонального розвитку 18 вересня 2017 року.

Цим листом ми хочемо підтримати необхідність прийняття даного законопроекту, адже він має закласти основу для реалізації подальшої політики енергоефективності як на національному, так і регіональному рівнях. Водночас, ми пропонуємо низку коментарів до даного документу, які на нашу думку є важливими при вирішенні питання підвищення енергетичної ефективності економіки країни.

Наші головні зауваження зокрема стосуються:

- Недостатньої амбітності поставленої цілі (лише 1%) термомодернізації бюджетних будівель
- Необхідності задекларувати на рівні законодавства сталу та достатню державну фінансову підтримку для впровадження енергоефективних заходів
- Залучення громадськості до процесу розробки політики енергоефективності на національному та місцевому рівнях.

Також хочемо звернути Вашу увагу, що практично усі дати, зазначені у Статті 27 законопроекту - Прикінцеві положення - необхідно змінити на більш реалістичні і водночас такі, які б не стимулювали до відкладання виконання визначених заходів на невизначений термін.

Просимо надати обґрунтування щодо врахування або відхилення запропонованих нами правок до проекту закону.

Ми готові долучитися до подальшого обговорення та маємо надію, що наші пропозиції будуть прийняті до уваги.

Заступниця Голови
Української кліматичної мережі

Ганна Гуз

Вик: Акерманн Анна (063) 068 4384

Додаток. Порівняльна таблиця до [проекту](#) Закону України “Про енергетичну ефективність” (від 18.09.2017)
Пропозиції Української кліматичної мережі (УКМ)

Текст проекту закону	Пропоновані правки	Коментар/обґрунтування
<p>ПРОЕКТ Вноситься Кабінетом Міністрів України В.Гройсман “ ” 2017 р. ЗАКОН УКРАЇНИ Про енергетичну ефективність</p> <p>Цей Закон визначає правові та організаційні засади діяльності у сфері забезпечення енергетичної ефективності і спрямований на створення умов для зменшення споживання енергії.</p>		
<p>Стаття 3. Державна політика у сфері забезпечення енергетичної ефективності</p>		
<p>1. Метою державної політики у сфері забезпечення енергетичної ефективності є створення правових, економічних та соціальних умов для підвищення рівня енергетичної ефективності юридичними та фізичними особами, фізичними особами-підприємцями, конкурентного та сталого економічного розвитку та скорочення викидів парникових газів.</p> <p>2. Державна політика у сфері забезпечення енергетичної ефективності є невід’ємною частиною державної енергетичної, економічної</p>	<p>До пункту 3 статті 3 додати підпункт 7 у</p>	

<p>та екологічної політики.</p> <p>3. Основними цілями та заходами реалізації державної політики в сфері забезпечення енергетичної ефективності є:</p> <p>1) усунення регуляторних та нерегуляторних бар'єрів здійснення енергоефективних заходів та реалізації енергоефективних проектів;</p> <p>2) зміцнення співробітництва між споживачами, виробниками, постачальниками енергії, виконавцями енергосервісу, державними органами та органами місцевого самоврядування з метою досягнення цілей та цільових показників в сфері забезпечення енергетичної ефективності;</p> <p>3) популяризація та використання високоефективних технологій, систем енергетичного менеджменту, систем моніторингу енергетичної ефективності;</p> <p>4) використання енергії з відновлюваних джерел споживачами енергії;</p> <p>5) законодавче впровадження фінансових та податкових механізмів стимулювання здійснення енергоефективних заходів;</p> <p>6) сприяння розвитку ринку енергосервісу.</p>	<p>наступному формулюванні:</p> <p>3. Основними цілями та заходами реалізації державної політики в сфері забезпечення енергетичної ефективності є:</p> <p>1) усунення регуляторних та нерегуляторних бар'єрів здійснення енергоефективних заходів та реалізації енергоефективних проектів;</p> <p>2) зміцнення співробітництва між споживачами, виробниками, постачальниками енергії, виконавцями енергосервісу, державними органами та органами місцевого самоврядування з метою досягнення цілей та цільових показників в сфері забезпечення енергетичної ефективності;</p> <p>3) популяризація та використання високоефективних технологій, систем енергетичного менеджменту, систем моніторингу енергетичної ефективності;</p> <p>4) використання енергії з відновлюваних джерел споживачами енергії;</p> <p>5) законодавче впровадження фінансових та податкових механізмів стимулювання здійснення енергоефективних заходів;</p> <p>6) сприяння розвитку ринку енергосервісу;</p> <p>7) усунення регуляторних та нерегуляторних бар'єрів з розвитку децентралізованих систем виробництва, транспортування та споживання енергії, зокрема і розвитку енергетичних кооперативів</p>	<p>Існує ряд місць прокладання до яких централізованих мереж є повністю не доцільним економічним проектом. Одночасно з тим, енергетичні кооперативи є доволі серйозним рушієм розвитку відновлювальних джерел енергії в країнах євросоюзу директиви якого ми наразі активно імплементуємо. Створення мікромереж дозволить мати декілька моделей розвитку, що буде підштовхувати до підвищення енергоефективності на всіх рівнях та в усіх гравців на ринку.</p>
<p>Стаття 4. Державне регулювання у сфері</p>		

забезпечення енергетичної ефективності		
<p>1. Державне регулювання у сфері забезпечення енергетичної ефективності спрямоване на безпечне та надійне енергопостачання, конкурентний та сталий економічний розвиток, збереження первинних енергетичних ресурсів та скорочення викидів парникових газів.</p>	<p>До статті 4 підпункту 1 додати слова:</p> <p>1. Державне регулювання у сфері забезпечення енергетичної ефективності спрямоване на безпечне та надійне енергопостачання, вільний ринок енергопостачання, конкурентний та сталий економічний розвиток, збереження первинних енергетичних ресурсів та скорочення викидів парникових газів.</p>	<p>Відсутність формування ринку який базується на попиті та пропозиції дозволить йому якісно розвиватися та бути самодостатнім.</p>
Стаття 5. Повноваження Верховної Ради України у сфері забезпечення енергетичної ефективності		
<p>Верховна Рада України визначає засади єдиної державної політики у сфері забезпечення енергетичної ефективності, а саме:</p> <ul style="list-style-type: none">- створює законодавчу базу у сфері забезпечення енергетичної ефективності;- визначає основні напрями державної політики у сфері забезпечення енергетичної ефективності;- в межах Державного бюджету України встановлює обсяг асигнувань для надання державної підтримки енергоефективних заходів;- вирішує інші питання у сфері забезпечення енергетичної ефективності відповідно до Конституції та законів України.	<p>До статті 5 додати слова:</p> <p>Верховна Рада України визначає засади єдиної державної політики у сфері забезпечення енергетичної ефективності, а саме:</p> <ul style="list-style-type: none">- створює законодавчу базу у сфері забезпечення енергетичної ефективності;- визначає основні напрями державної політики у сфері забезпечення енергетичної ефективності;- в межах Державного бюджету України встановлює обсяг асигнувань для надання державної підтримки енергоефективних заходів, але не менше 1% від бюджету у 2020 році;- вирішує інші питання у сфері забезпечення енергетичної ефективності відповідно до Конституції та законів України.	<p>Впровадження заходів з енергоефективності є пріоритетом України з точки зору безпеки та розвитку. Проте будь-які заходи потребують фінансових ресурсів для реалізації. Чітке розуміння щодо наявності коштів дозволить втілювати якісне планування заходів та забезпечити якісну реалізацію поставлених завдань.</p>

Стаття 6. Повноваження Верховної Ради Автономної Республіки Крим та органів місцевого самоврядування у сфері забезпечення енергетичної ефективності		
<p>1. Верховна Рада Автономної Республіки Крим, обласні і районні ради відповідно до їх компетенції:</p> <ul style="list-style-type: none">- затверджують регіональні програми енергоефективності, що фінансуються з бюджету Автономної Республіки Крим, обласних і районних бюджетів;- створюють регіональні фонди для фінансової підтримки енергоефективних програм, проектів та заходів;- визначають кошти бюджету Автономної Республіки Крим, обласних і районних бюджетів для фінансової підтримки регіональних програм енергоефективності і доручають Раді міністрів Автономної Республіки Крим, делегують повноваження обласним і районним державним адміністраціям щодо фінансування регіональних програм енергоефективності;- контролюють фінансування регіональних програм енергоефективності за кошти бюджету Автономної Республіки Крим, обласних і районних бюджетів;- здійснюють контроль за реалізацією енергоефективних заходів в Автономній республіці Крим, областях, районах, які здійснюються за рахунок коштів місцевих бюджетів, а також моніторинг енергоефективних заходів, що реалізуються за рахунок коштів з інших джерел, не заборонених законодавством;	<p>Підпункт 2 доповонити пунктом:</p> <ul style="list-style-type: none">- Співпрацюють із громадськими організаціями щодо розробки політики енергоефективності, інформування та навчання населення і посадових осіб місцевого самоврядування.	

<ul style="list-style-type: none">- сприяють встановленню та використанню енергоефективного обладнання, технологій і матеріалів в Автономній Республіці Крим, областях, районах;- здійснюють популяризацію переваг ефективного використання енергії та проводять інформаційні кампанії в засобах масової інформації стосовно залучення фінансових ресурсів для здійснення енергоефективних заходів;- залучають інвестиції та кредитні кошти для реалізації енергоефективних програм, проектів та заходів. <p>2. Органи місцевого самоврядування - сільські, селищні, міські, районні у містах (у разі їх створення) ради відповідно до їх компетенції:</p> <ul style="list-style-type: none">- затверджують місцеві програми енергоефективності;- створюють місцеві фонди для фінансової підтримки енергоефективних програм, проектів та заходів;- визначають кошти місцевих бюджетів для фінансової підтримки місцевих програм енергоефективності;- доручають своїм виконавчим органам фінансування місцевих програм енергоефективності за рахунок коштів місцевого бюджету;- здійснюють контроль фінансування місцевих програм з енергоефективності за кошти місцевого бюджету;- реалізують заходи з підвищення		<p>Громадські організації можуть залучати додаткові фінансові ресурси для досягнення цілей цього закону за умови наявності зацікавленості з боку місцевого самоврядування.</p>
--	--	--

<p>енергоефективності у відповідних населених пунктах, здійснюють контроль за виконанням таких заходів;</p> <ul style="list-style-type: none">- сприяють використанню енергоефективного обладнання, технологій і матеріалів на території відповідних територіальних громад;- здійснюють популяризацію переваг ефективного використання енергії та проводять інформаційні кампанії в засобах масової інформації стосовно залучення фінансових ресурсів для здійснення енергоефективних заходів;- залучають інвестиції та кредитні кошти для реалізації програм енергоефективності, енергоефективних проектів та заходів.		
<p>Стаття 8. Повноваження центральних органів виконавчої влади у сфері забезпечення енергетичної ефективності</p>		
<p>2. Центральний орган виконавчої влади, який забезпечує реалізацію державної політики у сфері забезпечення енергетичної ефективності:</p> <ul style="list-style-type: none">- розробляє державні цільові програми у сфері забезпечення енергетичної ефективності;- спільно із заінтересованими органами державної влади та органами місцевого самоврядування розробляє Національні плани дій з енергоефективності, здійснює моніторинг їх реалізації та звітує Кабінету Міністрів України про стан виконання цих планів;- здійснює підготовку пропозицій щодо формування та удосконалення законодавства у сфері забезпечення енергетичної ефективності;	<p>До статті 8 підпункту 2 додати:</p> <ul style="list-style-type: none">- сприяє розвитку децентралізованих систем виробництва, транспортування та споживання енергії, зокрема і розвитку енергетичних кооперативів	<p>Енергетичні кооперативи – це інструмент, що може дозволити багатьом українцям забезпечити свої енергетичні потреби через поєднання ресурсів та зусиль із сусідами, друзями та людям, котрим вони довіряють. Цим інструментом вже користуються тисячі громад та самоорганізованих груп у всьому світі (передовсім – у країнах ЄС та США).</p>

<ul style="list-style-type: none">- створює умови для реалізації державно-приватного партнерства у сфері забезпечення енергетичної ефективності;- сприяє впровадженню системи енергетичного менеджменту та енергетичного аудиту;- забезпечує проведення державної експертизи з енергоефективності;- забезпечує функціонування системи нормування питомих витрат паливно-енергетичних ресурсів в національній економіці;- розробляє нормативно-правові акти щодо енергетичного маркування енергоспоживчих продуктів;- забезпечує впровадження вимог до екодизайну продуктів, пов'язаних з енергоспоживанням;- провадить інформаційну діяльність з популяризації економічних, екологічних і соціальних переваг підвищення рівня енергетичної ефективності, запровадження енергоефективного обладнання, технологій і матеріалів;- надає адміністративні послуги відповідно до законодавства;- щорічно (до 30 квітня року, наступного за звітним) звітує Кабінету Міністрів України про виконання цільових показників у сфері забезпечення енергетичної ефективності;- забезпечує розроблення норм, правил, технічних регламентів у сфері забезпечення енергетичної ефективності;- формує, кожні півроку оновлює та публікує на своєму офіційному веб-сайті перелік виконавців		
--	--	--

<p>енергосервісу;</p> <ul style="list-style-type: none">- здійснює підготовку пропозицій щодо встановлення цільових показників у сфері забезпечення енергетичної ефективності, розрахунку їх значень та визначенні заходів, необхідних для досягнення таких цільових показників;- надає методичну допомогу органам державної влади та органам місцевого самоврядування під час розробки державних цільових, галузевих, регіональних та місцевих програм у сфері забезпечення енергетичної ефективності та здійснення енергоефективних заходів, які фінансуються з державного та місцевих бюджетів;- здійснює підготовку пропозицій щодо удосконалення навчальних програм та програм з підвищення кваліфікації енергоменеджерів;- здійснює інші повноваження, визначені законодавством.		
<p>Стаття 9. Повноваження місцевих органів виконавчої влади у сфері забезпечення енергетичної ефективності</p>		
<p>Місцеві органи виконавчої влади:</p> <ul style="list-style-type: none">- розробляють проекти регіональних програм енергоефективності і подають їх на затвердження відповідній раді, забезпечують їх виконання, звітують перед відповідною радою про їх виконання;- розробляють та вносять пропозиції до проектів державних цільових програм у сфері забезпечення енергетичної ефективності;	<p>Доповонити Статтю 9 підпунктом</p> <ul style="list-style-type: none">- співпрацюють із громадськими організаціями щодо розробки політики енергоефективності, інформування та навчання населення і державних службовців	<p>Громадські організації можуть залучати додаткові фінансові ресурси для досягнення цілей цього закону за умови наявності зацікавленості з боку місцевих органів виконавчої влади.</p>

<ul style="list-style-type: none">- надають відповідним радам пропозиції щодо створення регіональних фондів для фінансової підтримки програм енергоефективності, енергоефективних проектів та заходів;- здійснюють популяризацію переваг ефективного використання енергії та проводять інформаційні кампанії в засобах масової інформації стосовно залучення фінансових ресурсів для здійснення енергоефективних заходів;- залучають інвестиції та кредитні кошти для реалізації енергоефективних програм, проектів та заходів;- здійснюють інші повноваження, визначені законодавством.		
Стаття 11. Термомодернізація будівель, що забезпечують діяльність органів державної влади		
<p>1. Починаючи з 1 грудня 2017 року органи державної влади зобов'язані забезпечувати термомодернізацію будівель, в яких вони розташовані та які перебувають у власності таких органів, в еквіваленті 1% загальної площі таких будівель на рік з метою приведення рівня енергетичної ефективності таких будівель у відповідність мінімальним вимогам до енергетичної ефективності, встановленим відповідно до Закону України «Про енергетичну ефективність будівель».</p>	<p>Пункт 1 статті 11 викласти у наступній редакції:</p> <p>1. Починаючи з 1 грудня 2017 року органи державної влади зобов'язані забезпечувати термомодернізацію будівель, в яких вони розташовані та які перебувають у власності таких органів, в еквіваленті 5% загальної площі таких будівель на рік з метою приведення рівня енергетичної ефективності таких будівель у відповідність мінімальним вимогам до енергетичної ефективності, встановленим відповідно до Закону України «Про енергетичну ефективність будівель».</p>	<p>Впровадження заходів в 1% будівель означає, що процес розтягнеться на 100 років. Збільшення до 5% дозволить різко пришвидшити виконання планів. Одночасно встановлені чіткі рамки щодо не відповідності класу енергоефективності будівель.</p>

<p>Зобов'язання щодо забезпечення щорічної термомодернізації поширюється виключно на будівлі, що опалюються та/або охолоджуються, з опалюваною площею більше 500 квадратних метрів (з 1 січня 2019 року – 250 квадратних метрів) і рівень енергетичної ефективності яких станом на 1 грудня 2017 року не відповідає мінімальним вимогам до енергетичної ефективності будівель, встановленим відповідно до Закону України «Про енергетичну ефективність будівель».</p> <p>2. Положення частини першої цієї статті не поширюються на будівлі:</p> <ul style="list-style-type: none">- які віднесені до об'єктів культурної спадщини відповідно до Закону України «Про охорону культурної спадщини», якщо приведення рівня їх енергетичної ефективності до мінімальних вимог змінить їх вигляд чи негативно вплине на конструкцію будівлі;- які забезпечують діяльність Збройних сил України або інших органів державної влади, що формують та реалізують державну політику з питань національної безпеки та оборони, крім будинків житлового фонду, адміністративного та побутового призначення;- які використовуються під час богослужінь, релігійних обрядів і церемоній, навчання релігії. <p>3. У разі, якщо протягом року здійснено термомодернізацію загальної площі будівель у розмірі, більшому ніж передбачений частиною першою цієї статті відсоток загальної площі</p>	<p>Зобов'язання щодо забезпечення щорічної термомодернізації поширюється виключно на будівлі, що опалюються та/або охолоджуються, з опалюваною площею більше 500 квадратних метрів (з 1 січня 2019 року – 250 квадратних метрів) і рівень енергетичної ефективності яких станом на 1 грудня 2017 року не відповідає мінімальним вимогам до класу «D» енергетичної ефективності будівель, встановленим відповідно до Закону України «Про енергетичну ефективність будівель».</p> <p>Виключити повністю п. 3 статті 11: 3. У разі, якщо протягом року здійснено термомодернізацію загальної площі будівель у розмірі, більшому ніж передбачений частиною першою цієї статті відсоток загальної площі</p>	
---	---	--

<p>будівель, різниця між загальною площею, яка підлягає термомодернізації в цьому році та фактично термомодернізованою загальною площею будівель може бути зарахована як виконання відповідних зобов'язань у наступних чи попередніх роках у межах трирічного строку.</p>	<p>будівель, різниця між загальною площею, яка підлягає термомодернізації в цьому році та фактично термомодернізованою загальною площею будівель може бути зарахована як виконання відповідних зобов'язань у наступних чи попередніх роках у межах трирічного строку.</p>	
<p>Стаття 13. Забезпечення щорічної економії енергії споживачами</p>		
<p>1. Кабінет Міністрів України встановлює цільовий показник економії енергії, який передбачає досягнення у період з дня набрання чинності цим Законом до 31 грудня 2020 року щорічної економії енергії споживачами в розмірі щонайменше 0,7% від сукупного річного обсягу продажу енергії споживачам енергопостачальними організаціями, усередненого за період з 1 січня 2012 року по 31 грудня 2014 року.</p> <p>2. Обсяги продажу енергії у сфері транспорту можуть частково або повністю не враховуватись під час розрахунку та встановлення цільового показника економії енергії, зазначеного в частині першій цієї статті.</p>	<p>Внести зміни до п.1 статті 13:</p> <p>1. Кабінет Міністрів України встановлює цільовий показник економії енергії, який передбачає досягнення у період з дня набрання чинності цим Законом до 31 грудня 2020 року щорічної економії енергії споживачами в розмірі щонайменше 0,7-1,0% від сукупного річного обсягу продажу енергії споживачам енергопостачальними організаціями, усередненого за період з 1 січня 2012 року по 31 грудня 2014 року.</p> <p>Видалити повністю п. 2 статті 13</p> <p>2. Обсяги продажу енергії у сфері транспорту можуть частково або повністю не враховуватись під час розрахунку та встановлення цільового показника економії енергії, зазначеного в частині першій цієї статті.</p>	<p>“1,0%” більш амбітна та легка для сприйняття мета, яку також можна швидше верифікувати.</p> <p>Споживання у секторі транспорту у 2015 році склало 6807 млн Квт*год електроенергії. (http://mpe.kmu.gov.ua/minugol/control/publish/article?art_id=245084430). Відсутність чіткого формулювання поведження з даним сектором створює поле</p>

<p>3. Щорічна економія енергії відображається у значеннях первинного споживання енергії або кінцевого споживання енергії.</p> <p>4. Досягнення цільового показника економії енергії забезпечується шляхом здійснення політичних заходів підвищення енергоефективності.</p> <p>5. До політичних заходів підвищення енергоефективності належить:</p> <ol style="list-style-type: none">1) розроблення та виконання державних цільових програм у сфері забезпечення енергетичної ефективності;2) встановлення енергетичних податків або податків на викиди парникових газів (екологічного податку);3) надання державної підтримки та/або податкових пільг з метою стимулювання запровадження енергоефективних технологій та зменшення споживання енергії споживачами;4) укладення добровільних угод, предметом яких є запровадження енергоефективних технологій, що призводять до зменшення споживання енергії споживачами;5) затвердження стандартів, норм та правил щодо підвищення енергетичної ефективності товарів та послуг, включаючи будівлі та транспортні засоби (крім випадків, коли прийняття таких стандартів, норм і правил є обов'язковим відповідно до вимог актів законодавства Енергетичного Співтовариства);		<p>для маніпуляцій.</p> <p>Ст.13 п.5: Що мається на увазі під "здійснення політичних заходів підвищення енергоефективності"? В чинній редакції схоже на помилкове трактування. Деякі описані заходи в п.5 є фіскальними інструментами.</p>
---	--	---

<p>6) запровадження енергетичного маркування (крім випадків здійснення енергетичного маркування відповідно до вимог актів законодавства Енергетичного Співтовариства);</p> <p>7) навчання та консультування з питань енергоефективності, результатом якого є стимулювання запровадження енергоефективних технологій та зменшення споживання енергії споживачами;</p> <p>8) створення фонду енергоефективності;</p> <p>9) інші заходи, результатом яких є забезпечення щорічної економії енергії споживачами.</p> <p>9. Подвійний облік результатів здійснення політичних заходів підвищення енергоефективності не допускається.</p>		<p>Необхідно чіткіше у Ст.13 п.9 сформулювати поняття подвійного обліку та відповідні критерії. Поки що не зрозуміло, яким чином буде дотримано даний пункт.</p>
<p>Стаття 14. Енергетичний аудит та системи енергетичного менеджменту</p>		
<p>1. Кабінет Міністрів України запроваджує Національну систему енергетичного аудиту та встановлює порядок та особливості кваліфікації енергетичних аудиторів, процедури та критерії здійснення енергетичного аудиту. Такі критерії повинні бути прозорими та недискримінаційними і відповідати вимогам законодавства Енергетичного Співтовариства.</p> <p>Кабінет Міністрів України забезпечує прозорість, достовірність інформації, що міститься в Національній системі енергетичного аудиту, та її</p>		<p>Ст.14 п.1: Поняття "Національна система енергетичного аудиту" потребує уточнення. З положень закону мені не зрозуміло функції, цілі та визначень, які могли би це пояснити.</p>

спрямованість на досягнення національної мети з енергетичної ефективності.		
Стаття 21. Інформування та навчання з питань підвищення рівня енергетичної ефективності		
<p>1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері забезпечення енергетичної ефективності забезпечує:</p> <p>а) доступність інформації про існуючі механізми, фінансові та правові умови підвищення рівня енергетичної ефективності серед споживачів, суб'єктів архітектурної діяльності, енергетичних та екологічних аудиторів;</p> <p>б) поширення інформації серед банків та інших фінансових установ про можливості участі у фінансуванні енергоефективних заходів і проектів, включаючи участь у державно-приватному партнерстві;</p> <p>в) встановлення умов для постачальників енергії щодо надання споживачам актуальної інформації та рекомендацій з питань підвищення рівня енергетичної ефективності;</p> <p>г) поширення за участі інших осіб інформації, проведення інформаційних кампаній та реалізацію навчальних ініціатив з метою інформування населення про переваги та практику здійснення енергоефективних заходів.</p>	<p>Доповнити Статтю 21 підпунктом:</p> <p>д) Співпрацю із громадськими організаціями щодо їх залучення громадських організацій до проведення інформаційних кампаній.</p>	<p>Громадські організації можуть залучати додаткове до державного фінансування для виконання завдань щодо інформування та навчання з</p>

		питань підвищення рівня енергетичної ефективності.
Стаття 23. Державна експертиза з енергоефективності		
1. Державна експертиза з енергоефективності – це система заходів щодо встановлення відповідності енергоефективних проектів, проектів розрахунків норм питомих витрат паливно-енергетичних ресурсів (енергії) законодавству, державним стандартам України, державним будівельним нормам і правилам України, іншим нормативно-технічним документам, що регламентують питання проектування та енергоефективності.		Ст.23 п.1 може мати корупціогенну складову та посилює державне регулювання ринку та втручання в нього.
Стаття 26. Відповідальність за порушення законодавства у сфері забезпечення енергетичної ефективності		
4. Орган державного регулювання діяльності у сферах енергетики та комунальних послуг у разі скоєння правопорушення, передбаченого частиною другою цієї статті, приймає, у межах своїх повноважень, рішення про накладення штрафів на енергопостачальні організації, операторів системи розподілу у розмірі від 3000 до 50000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.	У П. 4 статті 26 внести наступні зміни: 4. Орган державного регулювання діяльності у сферах енергетики та комунальних послуг у разі скоєння правопорушення, передбаченого частиною другою цієї статті, приймає, у межах своїх повноважень, рішення про накладення штрафів на енергопостачальні організації, операторів системи розподілу у розмірі від 3000 30000 до 500000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.	Для даних компаній це кошти не значні за порушення які можуть приводити до прибутків у 100 разів більші за дані штрафи.

Стаття 27. Прикінцеві та перехідні положення		
<p>1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування. 2. Визнати таким, що втратив чинність, Закон України «Про енергозбереження» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 30, ст. 283 із наступними змінами).</p> <p>3. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122): доповнити Кодекс статтями 98-1, 98-2 такого змісту:</p> <p>Стаття 98-1. Порушення вимог законодавства у сфері енергетичної ефективності</p> <p>Порушення енергопостачальними організаціями, операторами системи розподілу встановленої Законом України «Про енергетичну ефективність» заборони вжиття будь-яких заходів, що перешкоджають здійсненню енергосервісу та інших енергоефективних заходів, стримують розвиток ринків енергосервісу та інших енергоефективних заходів, -</p> <p>тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб таких організацій та операторів у розмірі від двохсот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p> <p>Примітка. Терміни «енергопостачальні організації», «оператори системи розподілу», що застосовуються в цій статті, вживаються у значенні, наведеному в Законі України «Про енергетичну ефективність».</p> <p>Стаття 98-2. Порушення вимог законодавства</p>		

<p>щодо проведення обов'язкового енергетичного аудиту</p> <p>Порушення суб'єктами великого підприємництва вимог Закону України "Про енергетичну ефективність" щодо проведення обов'язкового енергетичного аудиту, -</p> <p>тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб таких суб'єктів у розмірі однієї тисячі неоподатковуваних розмірів доходів громадян.”;</p> <p>у статті 218:</p> <p>частину першу після цифр “92” доповнити цифрами “, 98-2”;</p> <p>частину другу після слова і цифр “статтею 92” доповнити словом і цифрами “, статтею 98-2”;</p> <p>частину першу статті 219 після слова і цифр “статтями 92” доповнити цифрами “, 98-2”;</p> <p>статтю 221 після слова і цифр “статтями 98” доповнити цифрами “, 98-2”;</p> <p>у статті 244-18 слова і цифри “статтею 188-36” замінити словами і цифрами “статтями 188-36 та 98-1”; у статті 255:</p> <p>частину першу доповнити пунктом 2-6 такого змісту:</p> <p>“2-6) посадові особи, уповноважені на те виконавчими комітетами сільських, селищних, міських рад або місцевими державними адміністраціями (стаття 98- 2);”;</p> <p>у пункті 18 частини другої слова і цифри “стаття 188-36” замінити словами і цифрами “статті 188-36 та 98-1”;</p>		
---	--	--

<p>4. У Законі України “Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг” (Відомості Верховної Ради, 2016, № 51, ст.833): частину четверту статті 22 після слів та знаків “Про тепlopостачання” доповнити словами та знаками “, “Про енергетичну ефективність”.</p> <p>5. Операторам передавальних систем та операторам розподільчих систем до 15 жовтня 2018 року здійснити оцінку потенціалу енергоефективності газотранспортної системи, системи передачі електричної енергії, газорозподільної системи, системи розподілу електричної енергії в Україні та направити результати оцінки до органу державного регулювання діяльності у сферах енергетики та комунальних послуг.</p> <p>6. Кабінету Міністрів України: до 30 листопада 2017 року прийняти довгострокову стратегію термомодернізації житлових та нежитлових будівель усіх форм власності; до 15 жовтня 2017 року встановити національну мету з енергетичної ефективності до 2020 року; до 31 грудня 2017 року надати Секретаріату Енергетичного Співтовариства звіт про встановлення національної мети з енергетичної ефективності до 2020 року; до 31 грудня 2017 року запровадити Національну систему енергетичного аудиту, передбачену статтею 14 цього Закону; протягом шести місяців з дня набрання чинності</p>		<p>Запропоновані нереальні строки для виконання. Мають бути вказані нові, при цьому достатньо амбітні, дедлайни.</p>
--	--	--

<p>цим Законом: прийняти нормативно-правові акти, необхідні для реалізації цього Закону; забезпечити перегляд та приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади своїх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом, а також прийняття актів, необхідних для реалізації цього Закону.</p> <p>7. Центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері будівництва: сформувати та оприлюднити базу даних будівель, в яких розташовані та які перебувають у власності органів державної влади і рівень енергетичної ефективності яких не відповідає мінімальним вимогам до енергетичної ефективності будівель відповідно до Закону України «Про енергетичну ефективність будівель», у строк: - до 1 жовтня 2017 року – будівель, що опалюються та/або охолоджуються з опалюваною площею не менше 500 квадратних метрів; - до 1 січня 2019 року – будівель, що опалюються та/або охолоджуються з опалюваною площею не менше 250 квадратних метрів.</p> <p>8. Центральному органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері забезпечення енергетичної ефективності: - до 15 жовтня 2017 року надати Секретаріату Енергетичного Співтовариства інформацію</p>		
---	--	--

<p>щодо:</p> <p>політичних заходів підвищення енергоефективності, які планується запровадити для досягнення цільового показника з енергоефективності;</p> <p>спосіб забезпечення щорічної економії енергії споживачами, яке досягається в результаті здійснення політичних заходів;</p> <p>відповідності політичних заходів підвищення енергоефективності, що плануються до запровадження, критеріям, зазначеним в частині шостій статті 13 цього Закону;</p> <p>не пізніше 9 місяців з моменту створення Національної системи енергетичного аудиту здійснити оцінку рівня технічної компетентності, об'єктивності та достовірності її застосування, та надати висновок про результати такої оцінки Кабінету Міністрів України;</p> <p>до 30 квітня 2019 року подати до Секретаріату Енергетичного Співтовариства перший Національний план дій з енергоефективності;</p> <p>- до 1 липня 2018 року підготувати огляд існуючого стану та подальшого розвитку ринку енергосервісу.</p> <p>9. Національна комісія, що здійснює державне регулювання діяльності у сферах енергетики та комунальних послуг до 15 жовтня 2017 року затвердити методiku оцінки потенціалу енергоефективності газотранспортної системи, системи передачі електричної енергії, газорозподільної системи, системи розподілу електричної енергії в Україні.</p>		
<p style="text-align: right;">Голова</p>		

Верховної Ради України		
-------------------------------	--	--